

Trükitud
A.-S. «Eesti Paber»
paberil.
Väljaandja E. A. LIIT.

Nr. 4	15. VEEBRUARIL 1930	Nr. 4
-------	---------------------	-------

Oma asjas.

(Toimetuse seletus.)

Ballil pidi külalisi weetlema, hämmastama, hurmama ja jalust rabama oma imekauni, jõurikka ja kõlawa serenaadiga kuulus kontrabassi laulja Joe Trummitresko. Kahjuks peab see meeldiw üllatua jääms ära, sest kunstnikuga on juhtunud kahetsmisväärne õnnetus. Nagu teada on kunstnik kirglik loomasõber. Tal on haruldane

koerake, wäike armas „Pumpernickel“ — Wigala wallawanema kingitus kunstniku 100. sünnipäewaks. Selle koerakesega jalutas kuulus wirtuoos eile kella 1—2 wahel Pelgulinnas oma kallikese akna all. Koerake jooksis wabalt ja nautis kõiki aguli mõnususi. Seal ilmus silmapiirile koerapüüdja oma koleda masinaga. Kunstnik kah-

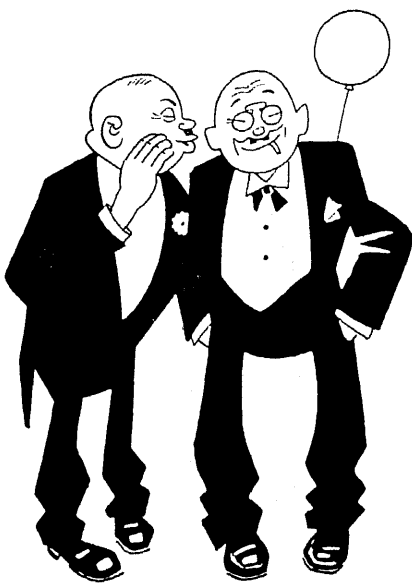
watus. Ta meeldiw näoke kattus higrpärlitega, krae läks murest mustaks, lips kargas sõlmest lahti ja kasuka skunkskrae löi okkad püsti nagu siil. Ta oli koerakese kaelarihma unustanud koju. Mis teha? Wabalt hulkuwad koerad wangistatakse pikema kõneluseta. Siin tekkis kunstnikul äkki geniaalne idee. Ta wõttis oma kõlawaima häälepaela ja kinnitas koerakese selle otsa. „Pumpernickel“ oli päästetud. Kuid see geniaalsus läks lauljal kallis maksma, nagu ütleb harilik publik.

Koerakene silmas äkki kaks suwe karjas olnud sõbrannat, kiskus paela puruks ja jooksis kohtumisele. Nii katkestati kunstniku häälepael ja ta on sunnitud loobuma esinemisest. (Ühes sellega ka südamete okupeerimisest). Sest rebenenud häälepaelaga wõib laulda küll hea eduga kuski ooperis, mitte aga ajakirjanikkude ballil. Loodetawasti wõtawad kallid külalised selle kõik arwesse (ühes 100% liisandusega) ja andestawad lauljale. Tulewikus sellist õnnetust enam ei juhtu, sest kunstnik kawatseb häälepaelad wahetada „Silwast“ ostetud masinarihmadega.

Ilmateade.

Loodetav ilm 16. veebruaril hommikul: Jalgade all kõwad tuuled. Naise nägu pilves. Öhürõhumine südame ümber tõuseb.

Elaw ajalehti ballil.

Päevanudised.

Õnnetused ja kuritööd.

Sport.

*Jazzviulite viisirikkad keeled
ja pasunate paugastuste puist
käib läbi raskest verest, siikeist luist
veab meie rafu rõõmuks tantsuteele.*

*Ja kirkaks tujutuleks läitund meeled,
kesk tõsist põhjatalve näärikuist
taas meie ring kord helab hullanguist.
Jazz jaika lugu, pasun pufu veel, et*

*saaks sügavalle südamele rõõm,
et tusad sesse õhe kauaks kustuks,
et kõrgele käiks lusfi leeklev lõõm*

*kui jaanikute kirglik-kumav loit,
mis eales enamalt ei tufaks mustu,
kui pufkeb päikesäraks kuldne koit.*

Eldo Rado.

Eelläinud pressiballi tagatipp

See on tõestisündinud lugu, selle eest võivad vastutada peaga need, kes ta läbi elasid.

X. riigi kohaliku saatkonna hiljuti kohale jõudnud kaks liiget viibisid ballil. Tantsiti, tantsiti, imeteldi ja kurameeriti mekeni daame, kuni oli juba ligi hommik — viimne aeg jõuda ennehommikusele Nõmme rongile, sest mõlemad härrad, kui kirglikud suusaspordi harrasta-

jad, olid endile seal tüüritud poissmehe-toad.

Ruttasid ballimajast välja, Raekojaplatsil seisva ainsa auto juure. Iga minut oli kallis — aga autojuht ei mõistnud ei Prantsuse ega Inglise keelt... Kuidas teha end talle arusaadavaks?

Viimati tuli ühel hea nõu.

„Tead sa,“ ütles ta kaaslasemale. „Sina aima järele vedurit

ja mina teen, nagu annaksin märku rongi ärasõiduks ning vilistan. Sellest see keeletu ikkagi taipab.“

Õeldud, tehtud. Üks vilistas, nii et hing jäi peaaegu kinni ja politseinik ilmus raekoja nurgale ja vehkis käega nagu ronge saatev jaama korrapidaja. Teine aga tegi kogu kopsudega: Pfff... Pfff...

Autojuht silmitses neid esiti ehmunult, siis naeratas, noogutas pead ja andis märku autosse astumiseks. Hurraa! Mõlemad umbkeelsed hingasid kergendatult.

„Soovin sulle su idee pärast õnne!“ ütles üks.

„Ah! See oli ju nii lihtne!“ vastas teine.

Ja kümme minutit hiljem peatas autojuht sõiduki Seevaldi ees!

Karjasaaduste hinnad.

Ballisaalis, 15. veebruaril.

Kodukanade hind tõusnud 5000 krooni elus-tsentnerilt. Koduelevantide hindades muutusi ei olnud, tagavaradest jätkub nõudmise rahuldamiseks. Pesamunade hind noteeriti suure pakkumise tõttu 2 punkti madalamalt.

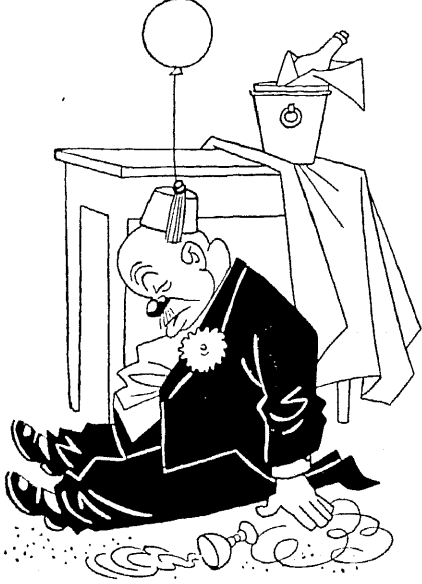

Kirjandus.

Elav ajaleft ballil.

Karlatuur.

Joonealune.
(Jääb loodetavasti välja).

Meist mitte ärarippuvatel põhjustel...

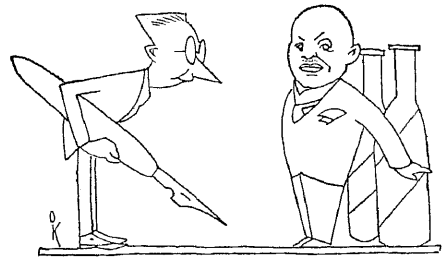
Moto: Las kasvame, me tõusev sugu!

Kes ütleb, et ajakirjanik on vilets vend, see teeb rasket (veidi üle 200 kg.) pattu. Ajakirjanik on laia silmaringiga saks (näeb traaditeel Tallinnast Leningradi). Ta parandab inimsugu. Püüab kogu jõuga täiuslikkuse poole. Aga et tal on vähe jõudu (kõigest 10 hobusejõudu), siis ei lähe asi alati libedasti ja selles suunas, milles kavatsatud. Näiteks see leheneegrite juubeliball. See oli mõeldud väga suurejooneliseks. Ja nimelt nii pidi see värk kujunema:

Ballipäeva hommikul kell 5 äratab kodanikud (abielurahva pool tundi hiljem) unest ajakirjanike vilekoor; (nagu teada, on ajakirjanikud õppinud iga asja peale vilistama, seepärast pole neil võistlejat). Siis serveeritakse igale soovijale portsjon sooja putru (pudrukeetmist tunnevad sulemehed!). Tähtsamad isikud saavad paar tublit pirni. Kell 10 on paraad Lasnamäel, millest võtavad osa kõigi lehtede reamehed kui ka ülejateenijad ja kokad. Paraadi võtab vastu tellija, kes saab korralikult

lehte. Paraadi lõpul demonstreeritakse sulesõda. Publikule näidatakse pommipildumist, gaasilaskmist ja vastase materdamist. Seejärel leiavad aset spordivõistlused päevalehtede toimetustöökodade vahel. Kavas on: tõkkejooks (sõnumite hankimine), kuulitõukamine (õiendaja toimetusest väljalöömine), maadlus (ärijuhiga avansside nõutamisel), poks (arvustaja ja arvustatava vahel), kõrgushüpe (reporterist osakonna juhatajaks), seejärel näitavad välismaa kirjasaatjad, kes elavad Sikupillil, kuidas saadetakse sõnumeid Pariisist ilma traadita. Kell 4 on kodanike ühine frakipressimine ja daamide huultevärvimine. Pressimist toimetab endine Paraguai pressiatašee. Huultemaalimine on usaldatud kunstikool „Pallase“ professori Haffe hooleks.

Kell 5 algab ball. Linn on ilutuledes. Põlevad iga seltsi „vägumihklid“ (rahvavalgustamine!). Ballisaal on rikkalikult dekoreeritud ja kujutab endast põlevkivikaevandust (ajakirjanik on nagu põlevkivi — põleb ruttu läbi, annab vähe tuld ja palju tuhka). Puhvet on eeskujulik.

Tollid ajakirjanikkude ballil.

Ajakirjanik: „Palume härra minister, väikest vastutulekut!“
Zimmermann: „Väga kahju, aga mina ei oska ju ilma tollideta midagi teha!“

Peatoiduks on süllapikkused mere-maod soola ja piprata. Rikkalikus valikus leidub ka parte. Joovastavaid jooke ei ole, nende aset täidavad juhtkirjad (1/2% kangust).

Loteriil võidab iga pilet (ka valgepiletimeeste oma). Võitudeks on linna- ja riigipirukad, ministritoolid, rahakraanid, valija hääled, kummikraed, mokamääre ja saadikukohad. Ballil esinevad ettekannetega tuntud kunstnikud: J. Aavik mängib Eesti taadi keelel uut ooperit: „Ulm rüüval ehk range aabe sulmis seitungis“. P. Pinna tõstab ajalehe tasapinda, Laur deklameerib juhtkirjast ruumi-puudusel väljajäänud mõtteid, Lüdigi loeb ridade vahelt. Tantsud on vanad ja üldiselt tuntud. Tantsitakse lehemeste pilli järgi.

Balli lõppedes saadavad härrasid koju lehenaised, daamid aga jäävad neegritele magusaks roaks. Järgmisel hommikul on üldine peaparanus kuulsaimas parandusmajas.

Nagu näete, väga huvitav kava. Aga kahjuks tuli sellest loobuda. Põhjus? Ei või praegu pikemalt seletada. Tellige aasta peale kõik ajalehed — küllap põhjus teile selgub. Ja kui ei selgu, tellige edasi. Ja tellige ristipojale ka!

Kommunistid põgenevad SSSR'ist.

Narvast, 15. veebruaril. Viimastel päevadel on ennenägemata suurel arvul hakanud Nõukogude maalt üle piiri Eestisse põgenema komsomoltse. Ülejooksikud seletavad, et nad on Nõukogude korrast pettunud, kuna pole täidetud nende nõudmisi: vabapääsu ballidele, vaba seksti, ballikostüümide andmist riigi poolt ja vaba armastust ilma alimentideta.

Elav ajalehti ballil.

Romaan.

Kunst.

Balli õhupall.

1) „Üks õhupallike, härra Plõnn, see tõstab tuju kohe kõrgemale!“

2) - - - - - !!

Eesti autosportlased teostasid Monte-Carlo tähesõitu ja siis kadunud. Oletatakse, et nad oma tähesõidul sattunud juhuslikult mõnele kaugemale planeedile, kus neil bensiin lõppenud otsa või hammasratas hakanud üle lööma.

Eestis pannakse maksma keeluseadus.

Nagu kuulda asjaomastest ametiasutustest, on praegu tõsiselt kaalumisel keeluseaduse teostamine Soome eeskujul. Keeluseaduse eesmärgiks on vastutulek kehvemast kihist napsitarvitajatele, sest kõrgete tollide tõttu on tervist mitterikkuvad joomaajad kättesaadavad ainult „onupoegadele“, kes neid saavad onudelt ilma tollita, ja välismaal õppereisidel ja konverentsidel käivatel kõrgematel ametnikkudel. Keeluseaduse maksmapanek alandaks kõrgelekrunitud napsihindu tunduvalt. Peale selle leiaksid hulk meremehi bootleggeritena tööd.

Teater, kino, muusika.

Teater „Estoonia“.

Tuleval laupäeval traagikomöödia „Hoiatavad eeskujud“ esietendus. Esimene vaatus mängib ballisaalis, teine politseikomissariaadis, kolmas rahukohtuniku juures. Eriliselt publiku tähelepanu peaksid väärima luumurdmise ja põidlahammustamise stseenid, kus peaosalisteks hra Murdja ja Jossel Aivai.

Kinoteater „Basaar“.

Publiku tungivale soovile vastu tulles veel täna viimast õhtut „Neitsi“. Alaealistele osavõtt keelatud. Seda viimast juhust ei peaks jätma kasutamata ükski huviline. Pikkendamine võimatu.

Päevauudisi.

(Võib lugeda ka õhtul ja hommikul.)

Kõik sõjalaevastikud kaotamisele.

(„Uperpalli“ kirjasaatjalt traadita teel.)

Londonist, 15. veebruaril. Nagu merekonverentsil nüüd lõplikult selgunud, on sõjalaevastikkude kaotamiseks leitud lõplik tee: kõik ookeanid ja mered lastakse kuivaks ja tulevikus sõjad lüüakse endiste merede põhjas kaitsekraavides. Meredest saadav vesi müüakse alla oma

hinna soovijatele, kuna kuivalejäävatest sõjalaevadest enamust koondatakse Kopli poolsaarele Vene-Balti tehaste oksjonile. Ülejäänud sõjalaevad kingitakse loteriivõitudeks EAL pallile. Loosivõitjad peavad võidud aga oma kulul koju toimetama.

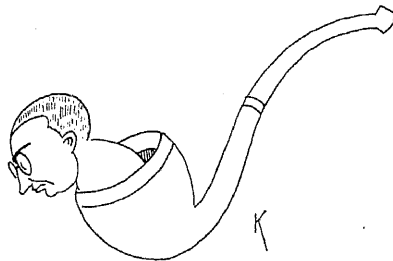
Kutepovi lugu selgumas.

Pariisi politsei on saanud kindlaid andmeid, et valge kindral Kutepov on mõttelaokuses istunud autosse, milles

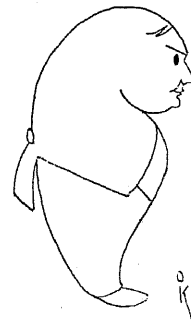
Pukeft meie eks-eks-, eks- ja päris-esimeşi.

P. Olak.
Endine esimees I.

H. Wellner.
Endine esiimees II.

Jaan Taklaja.
Abiesimees.

Kornel.
E. A. Liidu esimees.

Iga mees meie reast.

Grünthal.

Kolm pressipalli tegi kõik publikule lemmik-peoks.
Ja pärast esimesi kaht, läks lahti maruline jaht ning rahvast rohkem sai kui vaha.
Et lõhki läheks pidumaja ja liidu kassa kasu puhta, seks tuli üks siis lasta tuhta, et pärast neljandama hängu taas tema kätt siis lasta mängu.

Mos-Kiito.

Moskiito on üks kuri parr Brasíllias või Palestiinas. Mos-Kiito pole vähem karm: Rein-Raksa kehvalt tema piinas. Käib poksimatsch maailm lõpuni: kas Karl Marks või Rein Raks'?... Mos-Kiito on vaid referit.

Eldo Rado.

Eldo Rado elab kuritöist (teeb kohtu-kroonikat), loob luuletusi suveõist ja joone alla voolikaid. Kuid muldu kaunis mõislik mees — boheemlast pool, pool naismeest.

Jaan Tõnisson.

Tuld ja trotsi, shesti, jonnit, rahvusheli, tööolisi, kärsitust ja püüde-veenust, kitsa- ja ka suuremeel-sust, kõrget kasvu, keha-peen-sust, üle kõige rinnatooni — see on Tõnisson. Önnis on, kes on ta leerist, vähemalt ta meistri meest.

Viskel.

Ealit on mees veel sälu-tiga, aga selgroog saarepuust. Siia, sinna sähviti-sihviti siputab sattirikihvoti tindiga ja pliiatsiga, vahest viskab suisa suust.

A. Rei.

„Kas mäletad, kui õites olid roosid? Kas mäletad? Kas mäletad, kuis Gustaf Rex siis tuli Rootsist? Kas mäletad? Kas mäletad? Augustus Rei ja Gustaf Rex — kas mäletad, kas mäletad? — peaaegu said ju sõpradeks. Kas mäletad? Ja tossiatas peeti garden-party.“ „Kuid Reil ju pole au-märki — sa valetad!“

Meie töö.

(Väljavõte pallivestlusest, millisest kalleid kaaskodanikke palutakse loobuda vähemalt ballilgi.)

Kus kadus kindral Kutepov? Miks kaotas võimu Primo? Kumb veetlevam: kas Clara Bow või mõni Eesti Triinu? Vaadake, milliste küsimustega tuleb teha tegemist ajakirjanikul. Pole muud kui suitsu suhu ja sulg kätte, las' tint voolab, sest ajakirjandus see, mis kogu mageda elu soolab!

Edasi:

Näe Nabavere meierei ju põles maani maha ja kassahoidja Kekavei löönd rahal' kannal taha.

Ega muud, kallis koller, ära vihasta ega praali! Kirjuta kaheveeruline, nohise ning viska moraali.

Uusi andmeid:

Pidage hinge, kaaskodanikud: suursündmus saabus.

Möödus veerand aastasada, kui siia patusesse maailma maabus väga lugupeetud härra Silgumit. Ta pühitseb nüüd juubelit, sest tervelt kümme aastat mees teenind Sukavarda Astat.

Gori.

Need, kes käesolevas „Uperpallis“ on vedanud need veidravad jooned, mis pidavat tähendama inimesi ja nende karikatuure.

Krusten.

Redo.

— Lähemalt! Ära jama!
— Ministeeriumis ammugi juba näis. . . näis . . .
— Kuule, poiss, sul pläsu jälle täis?
— Ametnik Ve-ve-verisulg näda-la alul . . .
— Hallo? Sa ei seisa vist jalul!
— Pange pealkiri: Jälle üks, kes ootab pa-paragrahvi.
— Too ise toimetusse!
Mul pole aega kuulata iga nokastunud ahvi!
Nii jah, kaaskodanikud, kui oled

Iga mees meie reast.

Tupits.

Hing kanget haera
müha
tal aimata kord sai,
sest sündis „lõikus-
püha“
ja sots sai pika pai.

Paalbärk.

Kui tudengite tõroiktu-
lede leekvärk
maiõhtuil maikas Tartu
Toomeorgu,
siis teati küll, et ainus
on Paalbärk,
kes olemise tujhända'i
lase sorgu,
sest alles mullu-anno
metsmehena Paalbärgist
sündis Janno.

Suur L.

Kuiva huumorit üks vee-
rand,
üks veerand aforisme,
kolmas skepsist hulka
keerat,
neljas puhast tõelise,
suur L alla ilutsema —
ja maaltm lüüb imellega
juhtikirju, följetone.

Mihkel.

See Mihkel väärib kaas-
tunnet,
kui tuleb tulumaksuleht.
siis silmavesti on tal eht:
kuis paned kirja kõik,
mis annud amet!?
Ja kalkuleerib taas:
„Nii palju tõi marjaas
(tal raamatus kõik mär-
git),
nii palju hipodroom,
nii palju „Õitsetule“
värjgid,
nii palju „Püevalehe“ -
loom,
nii palju „Maakuld“
ann'd...“
Ja kui kõik võet kokku
summaks,
siis läheb ots'ma noor-
meest-hand,
kes teeks marjaasi —
Mihkli tulumaksu
kannaks

Lg.

On kuldseim tasasuse
tee.
Ligee.
Kuu paistab üle vaikse
vee —
Ligee — —
Kas taevatäht või sini-
silm on see?...
Ligee!... Ligee!...

Animägi.

Sel mehel on vast ise-
loomu:
nii kaua kuuland pealt
kuis kiskleb meie riitgi-
kogu-kroonu.
kuid ruppe sõnu pole
õppind lisaks sealt..

visanud vaid telefoni toru käest, siis
juba tormab toimetusse vihane daam.

— Te olete toimetaja?

— Mida madamil vaja?

— Tooge välja vaktid, tunnused ja
juhted,

et mul olid Singi Samoga suhted?

Kuis see nii läheb, toh-hoo pime:

Te blameerite ausa kodaniku nime?

— Lubage, madam, mis siis sellest,
kui lõite natuke vilku?

Te ju niivõrd veetlev et meesolevus
ei suuda teist kõrvaldada pilku.

Teinekord tuleb aga vedada näole

juristlikke jooni ja paluda õiendajat

tarvitada tagasihoidlikumat tooni. —

Nii areneb töö, kuni saabub
uperpall, üks igavene trall ja pall.

Tindi asemel voolab siis punast,

valget,

selget — vabandust, mu härrad! Mind

kutsuvad kaks sinisilma helget.

Vahepala.

(Pealtkuulatud kahekõne.)

„Kas olete juba loteriil katsunud
õnne?“

„Loterii?! Ei tulep mul meelegi,
mul enam ei veap vehematki! Enne-

leitud aastal presseballil veitsin kaks-
kimmend pudelit veini ja priipilet
Inglismaale...“

„Noo! See on ju haruldane õnn!“

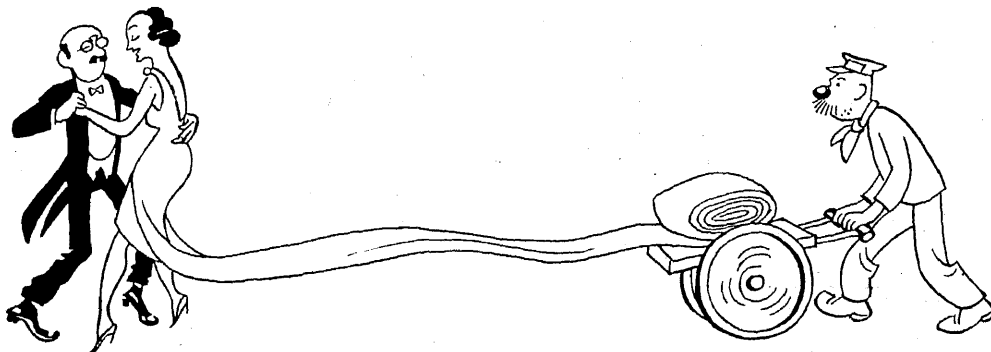
... ja veel enne seda aasta pres-
seballil emblusmasina...“

„Tohoo-tuhat!“

„...leitud aastal üks grammo-
foni...“

„No, kuulge...“

„Ja täna neljakümnetuhat marki
hinnaga raadioaparaat — aga kui ma
ostsin teise loosi, ei veap enam. Nii
ku' ennetuseseen olen, ütlen ma teile,
ei vedanud see teine loos!“

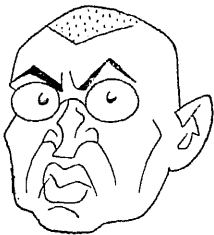
Kes ütles, et plkk kleit ei võimalda tantsu? Vale!

Iga mees meie reast.

I. K. ehk Leopold Kenn

Ta mõõdukt Sukheus, kes ronis viigipuhu; kus aga sule-kakelus seal hoolsalt kaasa uhub. Ja üldse rariteet: on lõõgimees ja on esteet.

H. Wellner.

Pitip oli alguses, siis pahvas suitsu välja ja lõpuks ilmus mees — nii vist ta sündis ilma. Teeb nüüd siis kõlke nalja: kord murrab „Vabu Maid“, kord teatrit, näitlejaid, ja Vestmannil teeb külma.

H. Tammer.

On see vast mees: kus turja, lihaseid ja kilogramme! Loopis varem kettaid, pomme siis siirdus täitsa mele karja. Tal Karutapja ordumärk, kuid tundmata on jahivärk.

Jaik.

Ta nüüd vaid rearöövel „Postimehes“, kus juba aastaid tema järg ja paik. Et olnud sõnapidajat ses mehes, ei jäänud ühte Võrumaa ja Jaik.

Heini.

Heini tasane ja helde eraelus kõigile. Et ta sattis pahameelde, ei tee häda kärbsesele. On nukra naeru loor veet tema ja maailma vahele kuid süda tal nii noor, et nalja jatkuks kahele.

Taklaja.

Pisi-linnast Naatsaretist tuli, kesse paharetist päästis me hinge, luud-kondid, naha. Taklaj tuli Võru-linnast; nüüd usub, et krahhist ja pilnast päästab poliitika, raha.

Gori.

Ta Chapliniga ühist ala: on „väiksel intmesel“ sekeldust palju, kuid „suurel minial“ vääratab ta jala. Niinaerul imetleme tema pille-nalju ja tunneme, et südamesse haarab kahjurõõmu — me hinge omasemat, õnnistavat sõõmu.

Raske tuleõnnetus.

Täna õhtul kell 22.30 juhtus siin kummaline lugu, mis ajas meeled ärevusse laiadel rahvamassidel. Lugupeetud seltskonnamees Milligramm tundis äkki tulemaitsset ja südame vallas erakordset kuumust. Kraenööbid hakkasid hõõguma sütena, kaelaside ähvardas hakata iga silmapilk suitsema. Tuletõrjajate kohalejõudmisel selgus, et Milligrammi südame teine kamber, pealkirjaga „Daamidele“, põleb kohutavate leekidega ja aplad tulekeeled on valmis iga silmapilk tungima välja valge vesti ja frakisaba vahelt. Ajaviimatult juhiti Milligramm loteriilaua juure, kus ta ostis loositähed, võitis viis pudelit veini ja asus tuld kustutama, mis ka peagi õnnestus.

On põhjusi arvamiseks, et tuli on tekkinud süütamisest. Kahtlusalusena valvatakse preili Adelaidet, kelle põlevate pilkude all tuli Milligrammil viibida. Et tulevikus seesugustest kohutavatest ohtudest hoiduda, tellis Milligramm endale laua, kinnitas keha ja läks päästearmeesse.

Diplomaatlik kroonika.

Piirisaarele ja Kihnu asutatakse uued seitsmenda suurriigi aukonsulaadid. Piirisaarele määratakse aukonsuliks meie, seitsmenda, suurriigile end väga sõbralikust küljest avaldanud doktor Schwarz, kes seal kõrvalametina hakkab korraldama kuulsate teadlaste loenguid ja opereerima tindikalul. Kihnu saarele aukonsuliks on kaks kandidaati: „Päevalehe“ uksehoidja hra Kott, kel juba kuldressidega esituskuub olemas, ja „Postimehe“ Arnold, kes esitumundri saaks mõnest kauplusest orderi peale.

Laevateated.

Metsikud jääolud Paljas-saarelt kuni Suure Peldini. „Suurel Tõllil“ murdus esikruvi. Jäälõhkujat asendab nüüd „Kõu“, missugune laev katsub viie meetri paksust jääd läbi sulatada salapiiritusega.

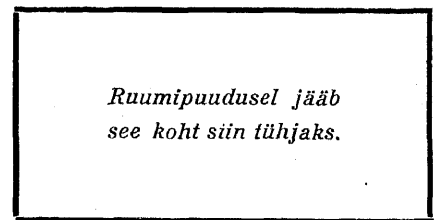
Kõrge külaline saabub. Neil päevil jõuab Tallinna sadamasse luksusaarik „Lendav kodanlane“, kes toob kodumaale lagasi kõrgesti sündinud härra professor Haffe, kes käis välismaal oma teadmisi täien-damas.

Kohutav avarii merel. Ab-ruka saare juures jooksis aurik „Kalo-sikum“ jäämäe otsa ja saatis sada SOSi iga maailma kaare poole. Päästelaev „Pesupali“ sõitis kohe appi ja päästis avaristi mäelt, mis osutus elatunud isahüljese peaks. Reisijad pääsesid kõik õnnelikult merepõhjast, väljaarvatud tüürimees Purts, kes jäi uurikettipidi kõlkuma tüüriratta külge.

Ümber maailmasõit. Nagu ustavast allikast kuuleme, kavatsesh maailmarändur Jakob Lukats ehitada suure tuulelaeva ja sõita Sädemete saarele puhastustuld tooma. Maailma ränduriga sõidavad ligi Tuule-armuke ja Metsmees, et abielluda viimase kodumaal.

Oratoorium „Kannatus“

tuleb mitmendat korda ettekandmisele homme hommikul mõnelgi abielumehel, kes täna, balliohtul, liig avalikult silma viskab.

Vastutava toimetaja nime asemel ta näo-maastik.

57013

Tänase balli rikkaliku loterii võitjate kõrgeleegiline vaimustus ja ilmajaajate kosena vett jooksvad suud on kõige tõhusamaks tõenduseks,

et:

Tartu telefonivabriku

täiuslikkude raadioaparaatide vastuvõttevõime on võrratu. (Isegi armuhaiõete kuu poole õhatud hingevalud tulevad vahest vajuhääldajasse);

«Kreenbalt»

toodab riidet, mille väärtus ja nägusus paneb sügama kukalt iseegi inglismeni, ja vaipu, mis pehmed kui pai ning soojad kui südamevärin ilusas unenäos;

Käsmu laevaomanikud, Tallinna laevaühisus, Balti Päästeselts ja Clayhills

sõidutavad matkahimulisi maailma igasse serva suurimate mugavuste siidpehmes süles;

«Deruluft» ja «Aero»

terastuvid on alati kõiki julgesüdamelisi lennutamamas linnu tiivul, pilve piiril, tuulte teedel või kuidas soovite kas või maailma otsa.

E. Reisibüroo

võtab ära igalt matkale minejalt sõidueelsed mured hästi ja odavasti.

Puhk & Pojad ja Rotermann

lasevad armsal maarahval süüa saia puhtaimast, maitsvaimast viljaivast.

Kopf, Lange, Rubin, Eichelmann,

suure rikkalikkusega oma lahkeis ärides on kustutanud Eesti rahvaluulest need üldtuttavad valed, et »ei hõbedat, kulda küll leita me' maal.«

Kawe, Brandmann, Klausson,

Stude, Heinmann, Feischner ja Kagge

toodavad maiuspalu, mis panevad sfinksiigi limpsama keelt.

